

**העוררת: כלל חברה לביטוח בע"מ**  
דרך מנחם בגין 37, תל אביב

**המשיב: מנהל הארנונה של עיריית גבעתיים**  
ע"י ב"כ עו"ד שמחה זילברמן

### **החלטה**

1. העוררת הגישה ערר בנוגע לסיווג נכס הנמצא בבניין "בית הורד" בדרך השלום 53, גבעתיים.
2. בערר נטען, כי המשיב קיבל את בקשת העוררת למתן פטור לנכס בשל היותו סגור וריק, אולם דחה את הבקשה לשינוי הסיווג של הנכס מסיווג של מסחר ומשרדים לסיווג של "תעשייה" או מלאכה" בגין התקופה שלאחר מיצוי הפטור.
3. למשיב טענה מקדמית, לפיה תשובתו לפניית העוררת ניתנה ביום 2.9.2013 ואילו הערר על תשובה זו הוגש רק במרץ 2014, דהיינו – זמן רב לאחר המועד הקבוע בחוק להגשת הערר. מסיבה זו, לטענת המשיב, דין הערר להיות מסולק על הסף.
4. לגופו של עניין טוען המשיב, כי הנכס נמצא בבניין המוגדר כ- "מרכז עסקים" וניתן לעשות בו שימושים למסחר ולמשרדים. לטענת המשיב, אסור לעשות שימוש בנכס נשוא הערר לתעשייה או למלאכה, שכן הדבר נוגד את הוראות היתר הבניה והתב"ע החלה על הנכס. לפיכך, לגישת המשיב, לא ניתן לסווג את הנכס על פי הסיווג המבוקש על ידי העוררת.

5. בפתח הדברים ראוי לגנות את האופן בו ניהלה העוררת את הערר שהוגש על ידה. העוררת ביקשה לדחות ישיבות שנקבעו, לא התייצבה לישיבה שנקבעה ליום 23.6.2015 ללא מסירת כל הודעה או בקשה לועדה, ולאחר שנקבעה ישיבה נוספת לשמיעת הערר ליום 3.11.2015, הודיעה ביום הישיבה, כי היא מבקשת שהישיבה תתקיים בהיעדר נציג מטעמה.
6. אשר לטענה המקדמית, בניגוד לטענת המשיב, מהרישום במזכירות הועדה עולה, כי הערר הוגש ביום 3.10.2013.
7. סעיף 6 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), התשל"ו – 1976, קובע, כי הרואה עצמו מקופח בתשובת מנהל הארנונה על השגתו רשאי, תוך שלושים יום מיום שנמסרה לו התשובה, לערור עליה בפני ועדת הערר.
8. הואיל והעוררת בחרה שלא להתייצב לישיבת הועדה הרי שאין בפנינו כל ראיה באשר למועד בו קיבלה העוררת את החלטת המשיב. מכל מקום, על פניו נראה, כי גם אם הערר הוגש באיחור, הרי שהמדובר באיחור של יום אחד בלבד.
9. לפיכך, בנסיבות העניין אין מקום להורות על סילוק הערר על הסף מבלי לבדוק את טענות הצדדים לגופו של עניין.
10. מהחומר שהוגש בפנינו אנו סבורים, כי דין הערר להידחות לגופו של עניין.
11. העוררת לא הוכיחה, אפילו לא לכאורה, מהם השימושים שניתן לעשות בנכס, מה השימוש שנעשה בו בפועל ואף לא הוכיחה שהנכס היה ריק בכל התקופה נשואת הערר. טענות העוררת לעניין זה נטענו בסתמיות, ללא פירוט וללא הצגת ראיות או אסמכתאות לטענותיה.
12. העוררת אף לא טרחה להתייצב לישיבה שנקבעה לצורך דיון בערר שהוגש על ידה ולפיכך ממילא לא סתרה כלל את טענות המשיב באשר לשימושים המותרים בנכס.

13. כאמור, לטענת המשיב השימוש בנכס לתעשייה או מלאכה הינו אסור.

14. בנסיבות אלה, אנו סבורים, כי אין מקום להתערבות הועדה באופן בו סיווג המשיב את השימוש בנכס.

15. אשר על כן, אנו דוחים את הערר.

16. הואיל וחייבנו את העוררת במסגרת החלטתנו מיום 23.6.2015 בתשלום הוצאות למשיב בסך 1,000 ₪ בשל אי התייצבותה לשיבה שנקבעה לאותו מועד, איננו מטילים צו נוסף לתשלום הוצאות.

עו"ד ציפי שינפלד - חברה

מר רפי גמליאל- חבר

עו"ד אילן מדוויר – יו"ר

היום : 17.11.2015